

الإنسان والاخلاق الملائكية

علي محمد فرهادزاده*

قسم المعارف، جامعه الشهيد بهشتي للعلوم الطبيّة، طهران، ايران.

*البريد الإلكتروني: aFarhadzade@sbmu.ac.ir

معلومات المادة

الوصول: ٢٠١٧، ٦ Mar

وصول النص النهائي: ٢٠١٧، ١٦ May

القبول: ٢٠١٧، ٢٩ May

النشر الإلكتروني: ٢٠١٧، ٣١ May

الألفاظ الرئيسية:

الإنسان

الحيوان

الملائكية

إن للإنسان سمات مشتركة مع الحيوانات والملائكة فقد يشترك مع الحيوانات بصورة كبيرة في سماته الجسمانية والمادية ومع الملائكة في عقلايته.

وبما أن الموضوع الأساسي للعلوم الطبية هو جسم الإنسان وآثاره الطبيعية والمادية، فلهذا يقوم الطب بالدراسة والإختبار والتفكير حول هذه السمات المشتركة العلاجية بين الإنسان والحيوان. لكن القيام بهذا الأمر قد يمنع الإنسان من النظرة النبيلة الى ابعاده الوجودية الأخرى. فإذا ابتعدنا قليلا عن البعد الجسماي ونظرنا الى الإنسان بنظرة سماوية وملكوية سنرى أن للإنسان سمات مشتركة مع الملائكة وهذه السمات قد تبلورت في بُعد الروحاني، ذلك البعد الذي بإعتقادنا يوفر السلامة المعنوية بالمعنى الحقيقي للكلمة.

فالقرآن الكريم أيضا أشار الى هذا الموضوع بأن عالم المادة لا يملك قدرة إدارة العالم وتديره بل هناك مقر قيادة لكل عالم الحلقة وتديره في عالم ماوراء الطبيعة وإن الملائكة هم كائنات جليلة من ذلك العالم (١). يقول سماحة آية الله جوادي الآملي: إن المريض، انسان قبل ان يكون مريضا، الانسان الذي اذا عرفه احد يعرف الله ايضا. فإن للانسان جسما يشترك مع الحيوان وروحا تشترك مع الملائكة فيجب الإلتفات في العلوم الطبية الى الوجوه المشتركة التي ذكرها القرآن الكريم بين الإنسان والملائكة (٢).

إن القرآن الكريم وسيرة أهل البيت عليهم السلام وحياة المحسنين والصالحين مصدر غني ومفيد لهذه الدراسات والتأملات الأساسية. لذلك كم هو جميل وضروري أن نسير بخطوات حكيمة لمعرفة هذه السمات المشتركة وسبل الوصول الى هذه الصفات النبيلة. فإن قمنا بهذا، سوف تتبين لنا حقائق رصينة تضيء على حياتنا ونظرتنا للعالم آثاراً جميلة وفريدة من نوعها. وهذا نسيم من تلك المعرفة الإلهية التي اذا نلناها تصفو أرواحنا ونفوسنا وتجلي (٣). فلا شك أن هذا هو الكنز المفقود للإنسان في العالم المعاصر الذي جعله مضطربا رغم جميع النعم المادية والأرضية.

فإذا نظرنا الى ما حولنا بعين البصيرة سنرى أناسا ذوي وجود ملائكي وهم الذين يتحملون الخطر لأجل الحفاظ على سلامة افراد المجتمع وبهذا يصبحون ملائكة لإنقاذ الآخرين. فلنعرف قدرهم وقدر المسئولية التي يحملونها على عاتقهم؛ وفي هذا المجال يقول الشاعر:

إن فطرة البشر الغريبة؛ ممزوجة بالإنطباع الحيواني والملائكي؛ فإن مال الى انطباعه الحيواني يصبح دون ذلك؛ واذا انتمى الى انطباعه الملائكي فاقهم (٤).

يتم استناد المقالة على الترتيب التالي:

Please cite this article as: Farhadzadeh A-M. Human and Angelic Manner. J Res Relig Health. 2017; 3(3): 1- 4.

انسان و فرشته خویی

علی محمد فرهادزاده *

گروه معارف، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

پست الکترونیک: aFarhadzade@sbmu.ac.ir

اطلاعات مقاله

دریافت: ۱۶ اسفند ۹۵

دریافت متن نهایی: ۲۶ اردیبهشت ۹۶

پذیرش: ۸ خرداد ۹۶

نشر الکترونیکی: ۱۰ خرداد ۹۶

واژگان کلیدی:

انسان

حیوان

فرشته

انسان دارای جنبه‌های مشترکی با حیوان و فرشته است؛ بیشترین اشتراک انسان با حیوان، در جنبه‌های جسمی و مادی؛ و جنبه‌ی مشترک انسان با فرشتگان در عقلانیت است. از آنجایی که موضوع علم پزشکی بدن انسان و آثار طبیعی و مادی آن است، به‌ناچار به جنبه‌های مشترک درمانی بین انسان و حیوان اندیشیده و در این باره به آزمایش و پژوهش می‌پردازد؛ ولی پرداختن به این موضوع به‌طور طبیعی ممکن است انسان را از نگاهی متعالی به دیگر ابعاد وجودی خویشتن باز دارد. اگر نگاهمان را اندکی از بُعد خاکی برگرفته و نگاهی آسمانی و ملکوتی به انسان بیفکنیم، در خواهیم یافت که انسان جنبه‌های مشترکی نیز با ملائک دارد که آن جنبه‌ها، در بُعد روحانی وجود او جلوه‌گر شده است، همان بخشی که در باور و اعتقاد ما تأمین‌کننده‌ی سلامت معنوی به معنای واقعی کلمه نیز است.

قرآن کریم نیز به این موضوع اشاره کرده که عالم ماده، ظرفیت تدبیر و مدیریت عالم را ندارد؛ و عالم ماوراء مرکز فرماندهی و تدبیر کل عالم خلقت است؛ و فرشتگان هم موجوداتی ارجمند از ماوراء هستند (۱).

آیت‌الله‌العظمی جوادی آملی می‌فرماید: بیمار در وهله‌ی اول انسان است؛ انسانی که اگر کسی او را بشناسد خدا را شناخته است. انسان یک بدن دارد که با حیوان مشترک است و یک روح دارد که با فرشته مشترک است، در طب باید به وجوه مشترکی که قرآن کریم بین انسان و فرشتگان ذکر می‌کند، توجه شود (۲).

قرآن کریم و سیره‌ی اهل بیت (ع) و زندگی نیکوکاران و شایستگان، منبعی غنی و پربار برای این پژوهش‌ها و تأملات بنیادین است. پس چه زیبا و ضروری است که گام‌هایی عالمانه برای شناخت این جنبه‌ی مشترک و راه‌های وصول به این صفات متعالی برداریم؛ که در آن صورت، حقایقی برین بر ما آشکار می‌شود و به زندگی و نگاه ما به جهان، جلوه‌ی جمیل و بی‌بدیل خواهد بخشید؛ و این، نسیمی از آن معرفت الهی است که در صورت دستیابی به آن، روح و جان انسان را صفا و جلای دیگری خواهد بخشید (۳). بی‌شک، این، همان گمشده‌ی انسان جهان معاصر است که باوجود تمام برخورداری‌های مادی و زمینی، او را بی‌قرار و ناآرام کرده است.

اگر با چشم بصیرت نگاهی به اطراف خود بیفکنیم، انسان‌هایی فرشته‌سیرت خواهیم یافت که برای حفظ سلامت افراد جامعه، سلامت خویش را به‌خطر می‌افکنند تا فرشته‌ی نجات دیگران باشند؛ باشد که قدرشناس آنان و رسالتی که بر دوش دارند، باشیم.

آدمیزاده طرفه معجونی است
 کز فرشته سرشته وز حیوان
 گر کند میل این، شود کم از این
 ور کند میل آن، شود به از آن (۴)

استناد مقاله به این صورت است:

Please cite this article as: Farhadzadeh A-M. Human and Angelic Manner. J Res Relig Health. 2017; 3(3): 1- 4.

References

1. The holy Quran. Al-Takvir. verse 19. Translated by: Ayatollah Al-ozma Naser Makarem Shirazi. Qom: Imam Ali Ebne Abi Taleb (Y'a); 2010.
2. Javadi Amoli A. Meet stakeholders conference on "Health System in Islam" by Grand Ayatollah Javadi Amoli Mashhad2017 [Available from: <http://tim.mums.ac.ir/images/tim/newsitetimslider/pdf/didar.pdf>].
3. Majlesi MB. Beharalanvar. Beyrot: Daralehya Altoras Alarabi.
4. Sheikh Bahae MH. Kashkol Sheikh Bahae. Qom: Nilofaraneh; 2011.